

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 19.000

Letna inozemstvo Lir. 30.000

Letna inozemstvo, USA dol. 28

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXXIV. - Štev. 25 (1709)

Gorica - četrtek, 24. junija 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Ob poimenovanju naših šol

V Italiji nosi vsaka šola svoje ime, kakor ga ima vsak državljan. To je lepo, kar pomeni, da šola ni nekaj anonimnega, temveč da je nekaj živega, kar naj poudarja ravno njeno ime.

Toda ob rojstvu otroka se rado zgodi, ko je treba otroku izbrati ime, da nastanejo težave, ker oče hoče eno ime, mati drugo, morda se pritaknejo še strici in tete, pa botri in botrice in izbira postane še težavnejša. Poleg tega se tudi vsi zavedajo, da je izbira imena nekaj pomembnega, saj bo ostalo otroku vse življenje kot njegova osebna last in oznaka. Vsi ga bodo poznali in klical z izbranim imenom. Važno je zato, kakšno ime otroku izberemo, kajti kasneje se je ta in oni pritoževal, čaš kaj so mislili, ko so mi izbrali ime, ki mi ne ugaja, ki ni lepo, ki je morda celo čudno in smešno. Rado se potem zgodi, da si odrasel človek ime prebere. S tem so sicer združeni stroški in potli, a marsikdo se za to odloči.

Podobno je pri izbiri poimenovanja šole. Vsi se zavedajo, da to ime ni prazna beseda. Ime naj se tako izbere, da bo otrokom nekaj pomenilo, naj bo oznaka za tisto šolo. Pri tem je vprašanje, kdo izbira ime za šolo. To so predvsem starši, ki imajo otroke na tisti šoli. Poleg staršev še učitelji, ki tam učijo. Lahko se pritegnejo še ostali prebivalci vasi, da pri izbiri soddločajo.

IZBIRA IMENA NAJ BI BILA SOGLASNA

Ker je izbira važna zadeva, saj bo šola za vedno nosila izbrano ime, je potrebno, da se premisli, po kom poimenovati šolo. Tu se stvari zapletejo, ker se rado zgodi, da ima vsaka glava svojo pamet, oz. da se ustvarijo razne skupine, ki vsaka predlaga svoje ime. V demokratični družbi je to naravno.

Vendar bi se zadeva ne smela reševati z volitvami, češ naj odloča večina, ker je šola skupna vsem v občini oz. v vasi. Ni ravno prijetno, če se neka stran čuti premagana. Zato naj bi se povsod skušalo doseči soglasje. Pri mnogih šolah v tem oziru ni bilo težav: izbrali so ime kakega slovenskega pisatelja, pesnika, šolnika, ki so ga vsi poznali in spoštovali in zadeva je bila rešena.

Težave so nastale in nastajajo takrat, kadar neka skupina predlaga ime osebnosti, ki za slovensko kulturo pomeni malo ali nič, je pa bila strankarsko izrazito opredeljena.

Tu gre predvsem za osebe iz časov zadnje vojne. Iz tega časa imamo ljudi, ki so bili sicer partizani, toda tudi zaslužni za slovensko kulturo. Zato ni bilo negotovnosti, ko so poimenovali šolo po Prežihovem Vorancu-Lovru Kuharju ali po pesniku Kajuhu. Oba ta dva in še drugi so se zapisali v slovensko slovnico in bodo tam ostali tudi, ko bo za osvobodilnim bojem in komunistično partijo ostal še samo spomin v zgodovini.

USODA SPORNIM IMEN

Drugače je z osebami, ki je njih glavna zasluga ta, da so bili partizani ali partijci in da so poleg tega še napisali kako slabo pesmico ali črtico. Ali zaslužijo, da postanejo zglede naši mladini? Da jim posvetimo kako našo šolo?

Kaj se godi v zgodovini s sličnimi »bogovi«, priča delo francoskega dramatika Clauda Vermorela »Lenin, Stalin, Trocki«, ki se pravkar predvaja v Beogradu. Pisatelj v njej odkriva zakulisni boj za oblast v Moskvi ob koncu Leninovega življenja in po njegovi smrti. Partijski junaki so mu »bogovi«, socializem po »novi bog odrešenja«. Drama o teh bogovih je tako ironična, da je razburila duhove celo v Moskvi.

Če so danes celo ti najvišji »bogovi« socializma sporni, kaj bo zgodovina rekla šele o naših malih »bogovih« revolucije, ki hočejo po njih poimenovati šole?

Naj bi zamejski slovenski stalnistili bili resnično napredni in šli s časom naprej, pa ne bo težav ob poimenovanju šol.

K. H.

Smrtni boj razdejanje dežele

Takoj po povratku iz Argentine je sveti oče na Trgu sv. Petra ob svojem opoldanskem nagovoru med drugim dejal: »Nujno je, da Libanon, ki prenaša že toliko časa težo vojnega spopada doseže varnost in mir ob jamstvu za svojo suverenost in celovitost, da bo znova postal dejavnik ravnotežja in sodelovanja sredi ljudstev Bližnjega vzhoda.«

DEJAVNIK RAVNOTEŽJA

Zgodovina Libanona je zgodovina krščansko-islamskega dialoga in relativno mirnega sožitja. Odkar je postal neodvisna država v letu 1943, ustava predvideva, da je predsednik republike krščanski maronit, predsednik vlade sunitski musliman, parlamenta pa šiitski musliman.

Libanon je mešanica ras, jezikov, ver in kultur. Po štetju iz leta 1970 je bivalo na njegovem ozemlju 424.000 maronitskih katoličanov, 91.000 katoličanov grškega in 23.000 katoličanov armenskega obreda, 149.000 pravoslavnih grškega obreda in 122.000 pravoslavnih armenskega obreda. 286.000 je muslimanov sunitov, 250.000 šiitov, 88.000 Druzov, ki so tudi mohamedanske vere. K temu prebivalstvu je treba dodati še 6.000 Judov in 190.000 palestinskih beguncev.

V svetopisemski knjigi »Visoka pesem« je rečeno v 4. poglavju: »Pridi iz Libanona, nevesta pridi! Vrelec mojega vrta je studenec žive vode in teče iz Libanona. Vzdigni se sever in pridi jug, preprihajta moj vrt, da bodo puhtele njegove dišave!«

Vse do leta 1967, ko so Izraelci porazili Egipt, Jordanijo in Sirijo skupaj, je bil Libanon cvetoča dežela, dejanski vrt Bližnjega vzhoda, turistično mikaven in gospodarsko trden. Bil je raj za bogataše in pribezališče za davčne ubežnike z vsega Zahoda. Danes je kup razvalin in ponosno drevo cedra, ki krasí libanonsko zastavo, je postala žrtev topovskega ognja. Dežela, nekdanj zelena, je ožgana od eskplozivj smrtonosnega orožja, palače razdejanje, naselja uničena. Svetopisemska tragedija se

je zgrnila na nedolžno ljudstvo in nihče ne ve, kdaj bo konec njegovemu trpljenju.

RAZBITJE DRŽAVE

Da leta 1970 so bili krščanski maroniti v kulturni in gospodarski premoči nad muslimanskim delom prebivalstva, kar je v slednjem povzročalo zavist in nelagodje. Tedaj so se vmešali Palestinci, ki so v Libanonu vzpostavili državo v državi in začeli gonjo zoper do tedaj nevtralnemu libanonsko politiko. Njihova velika zmota je bila, da so kot ljudje, ki jim je Libanon dal zavetje, skušali državo vpreči v svoje namene. Začela se je delitev prebivalstva v »progresiste« in »konservativce«. Jasno je, da so dobili pečat progresistov vsi, ki so podpirali Palestince, saj te podpira Sovjetska zveza, konservativni pečat pa so si pridobili predvsem kristjani, ki so gledali s simpatijo na Sev. Ameriko in od nje pričakovali pomoči.

Tako je po letu 1970 počasi prišlo do razdrobitve dežele: jug so zasedli Palestinci, vzhodni del Sirci, krščanski maroniti so se pa s svojo milico utrdili severno od libanonske prestolnice Bejruta v libanonskem gorovju. Danes obstaja Libanon kot država le še na papirju in vprašanje je, če se jo bo dalo še kdaj obnoviti.

Temu razcepljenemu Libanonu je v teh dneh dodal še zadnji milostni udarec Izrael s svojim vdorom v do libanonske prestolnice. Pod izgovorom, da mora zaščititi svoje prebivalstvo v Galileji pred napadi Palestincev iz njihovih postojank v južnem Libanonu, je sprožil vojaško akcijo, ki ima za cilj uničenje vseh palestinskih taborišč in izgon Palestincev iz dežele.

Zaradi tega vdora je desetisoče družin, ki so izgubile svoje domove, se podale na pot begunstva in ostale brez imetja. Nadnje se je zgrnila beda, lakota, brezpravnost. In to je poleg politične in vojaške strani tragedije najbolj dramatičen rezultat državljanske vojne, ki divja brez

prestanka že od leta 1975 ne da bi se vest človeštva zaradi tega vznemirila.

KAKO JE DO TEGA PRISLO?

Kdo je pravzaprav kriv tega fizičnega in političnega razdejanja nekdanj tako cvetoče države? O tem se bo še dolgo razpravljalo. Brez dvoma vlade iz časa »debelih krav«, ko so Libanon imenovali Svico Bližnjega vzhoda. Te vlade so bile leglo korumpiranosti, brez posluha za potrebe revnega dela prebivalstva. Manjkalo jim je tudi posluh za politični realizem. Namesto da bi se trudile za sporazumevanje med različnimi političnimi skupinami, je ena hotela drugo nadvladati. Ker je bil maronitski del, torej krščanski, najbolj finančno močan in kulturno razvit, je vztrajal na svojem prevladju. In tako je socialni spopad počasi dobil tudi versko obeležje. Biti premožen je pomenilo biti kristjan, biti reven je pomenilo biti musliman. Ker so tudi Palestinci v glavnem muslimani, so še oni prispevali k obstoječi napetosti svoj delež, zlasti ker so njihovi voditelji postali vsi bolj ali manj levičarski, na veliko veselje Sovjetske zveze in njenih sopolnikov.

Razpada libanonske države so nato krive razne arabske države, ki niso pristale na nevtralnost Libanona v arabsko-izraelskem spopadu, kar je bila do leta 1970 uradna politika vseh libanonskih vlad. Nadalje Palestinska osvobodilna organizacija, ki se je svojevoljno polastila juga države in iz svojih zatočišč napadala izraelska naselja. Končno tudi kristjani, ki so zavrgli dialog z muslimansko stranjo in se zatekli k brzostrelki za reševanje nagradnih problemov.

KAJ BO Z LIBANONOM?

Evropa gleda nemočna, kar se dogaja v Libanonu. ZDA so s svojimi simpatijami na strani Izraela in njihovih orožje seje smrt in povzročila razdejanje na libanonskih tleh. Sovjetska zveza se previdno drži v ozadju in si noče opeči prstov. Arabske države so močne le v pretinjah in groznjah. Edini, ki ve, kaj hoče, je Izrael. In on si želi nov Libanon, če je mogoče, krščanski, očiščen Palestincev in očiščen muslimanov sploh. Ker bo muslimanski svet vedno sovražna do izraelske države, ima ta ves interes, da je novi Libanon brez muslimanov. Te naj prevzamejo sosedne arabske dežele.

Ceprav najde ta izraelska zamisel trenutno veliko podpore v krščanskih vrstah, je pa bil prav krščanski politik Sarkis, sedanjí predsednik Libanona po imenu tisti, ki se je odločil še enkrat rešiti državno ladjo pred potopom. Sredi Bejruta, kjer patrolirajo izraelske čete, je sklical svet narodne rešitve, v katerem naj bi bile zastopane vse verske in politične formacije. Predlagal je, da se skupno soočijo z nastalim položajem in pomagajo obnoviti razpadlo državo. In kakor se sliši nenavadno, pa je le res: brez izraelske vojaške akcije bi Libanon naprej doživljal svojo agonijo. Prihod Izraelcev je prebivalstvo zbudil iz smrtnega sna in spoznali so: lastna država je še vedno boljša kot biti hlapec tujemu gospodarju.

Libanonska maronitska Cerkev je trdno na strani obnovitve državne neodvisnosti in si prizadeva, da bi prišlo do narodnega pomirjenja. Seveda ima tudi ona vezane roke, toda njen moralni vpliv je velik. Tako je lani v septembru maronitski patriarh Koraiche obiskal ZDA in se srečal tudi s predsednikom Reaganom. Med drugim mu je dejal: »Palestinci imajo vso pravico do svoje domovine; ni pa pravično, da se to zgodi na račun Libanona in njegovega ljudstva, ki je bilo do Palestincev bolj gostoljubno in velikodušno kot vse druge arabske države. Treba je Palestincem omogočiti lastno domovino, Libanonu pomagati, da obnovi svojo.«

Menimo, da so to preudarne besede. Kdor jih bo pomagal uresničiti, bo gotovo prispeval k pomirjenju na Bližnjem vzhodu in Libanon bo po besedah sv. očeta lahko spet postal dejavnik ravnotežja kot je bil v preteklosti.

Začele so se priprave na shod avstrijskih katoličanov

Na Dunaju so se 6. junija začele priprave na shod avstrijskih katoličanov, ki bo prihodnje leto. V okviru priprav na ta veliki dogodek so avstrijski škofje objavili pastirsko pismo, ki so ga 6. junija brali v vseh avstrijskih cerkvah. V njem škofje sporočajo, da bo shod avstrijskih katoličanov od 9. do 11. septembra prihodnje leto na Dunaju (nanj so povabili tudi papeža), in da bo geslo shoda »Ziveti upanje - dajati upanje« in cilj »medsebojno se utrditi v veri, opogumiti kristjane, spoznati naloge našega časa in pred vsem svetom izpričati vero«.

Italijanska Caritas

Msgr. Fagiolo, predsednik italijanske Caritas je podal poročilo Italijanski škofovski konferenci o delu v preteklem letu. Italijanska Caritas ima trojno nalogo: da vzbuja zanimanje za dobrodelno delovanje, da vzporeja karitativno delo italijanskih škofij in da pomaga v primeru naravnih nesreč.

Vodstvo Caritas usmerja v karitativno delo tiste, ki se iz razlogov vesti odrečejo vojaški službi. V zameno morajo 20 mesecev opravljati prostovoljno pomoč v deželah Tretjega sveta. Število takih odločitve stalno raste: leta 1973 jih je bilo 173, lani pa že 18000.

Zadnji čas italijanska Caritas učinkovito pomaga Poljski. Do srede aprila je odpravljalo 76 tovarnjakov različno blago. Pomoč se bo nadaljevala do konca leta. Vsak teden odpelje 4 do 6 tovarnjakov.

Predmet posebnega zanimanja in pomoči so bila potresna področja v Italiji.

Splošljanje stoletnice smrti škofa Juraja Dobrile

Letos poteka stoletnica smrti istrskega prepoveditelja in škofa dr. Juraja Dobrile, ki je umrl 13. januarja 1882 v Trstu. V tem okviru se je prejšnji teden začela vrsta spominskih proslav v glavnih istrskih krajih, kjer se je ta veliki škof rodil in deloval.

Prva takšna proslava je bila v Pazinu, katere so se poleg cerkvenih oblastí udeležili tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij. V soboto 19. junija je sledilo odkritje spominske plošče na rojstni hiši v vasi Ježenju in nato odkritje doprsnega kipa pred župnijsko cerkvijo v Tinjanu.

Istega dne popoldne pa je bilo v Poreču odkritje doprsnega kipa in poimenovanje parka pred baziliko sv. Evfrazija, za katero je poskrbela krajevna mestna skupščina. Sledila je slavnostna akademija v občinski dvorani.

Po objavljenem programu bi se ta vrsta proslav morala zaključiti v soboto 26. junija v Trstu s spominsko slovesnostjo ob 11. uri na pokopališču pri Sv. Ani, kjer je Dobrila pokopan, in nato v stolnici sv. Justa, kjer bo maševal reški nadškof Josip Pavlišič.

Članek o škofu Dobrili je »Katoliški glas« objavil ob stoletnici njegove smrti.

Zahteva po odločni borbi proti veri

Glasilo komunistične mladine v Rusiji »Komsomolskaja pravda« je objavilo 15. aprila poseben poziv vsem mladim bralcem proti kakršnikoli vernosti v SSSR in ostro napadlo pisanje v prilog vere. Iz članka zvedo, da je v Litvi zaznati zdajnja leta porast cerkvenih porok. Še več: »celo nekateri državljani, ki so že več let samo civilno poročeni, sklepajo cerkvene poroke«. Samo v Vilni, glavnem mestu Litve so 1981 izključili iz partije 18 mladincev, ki so se zanimali za »mračnjaške ideje«. List omenja nesprejemljivost med »komunizmom in vernostjo« in napoveduje, da bo vera čez 12 let propadla. To je sicer leta 1917 napovedal že Lenin. V Sovjetski zvezi, zaključuje člankar, ima vsak državljan svobodo verovati v Boga tako dolgo, dokler to ne škoduje njegovemu delovnemu mestu.

Ponovno lahko vidimo, da imajo ravno države z uradnim ateizmom versko pomlad, saj bi se drugače o tem ne pisalo.

Papežovo enodnevno potovanje v Ženevo

V torek 15. junija je v Ženevi v Švici bilo 68. zasedanje Mednarodne konference za delo, ki se ga je udeležil tudi sv. oče Janez Pavel II. Papeža, ki sta ga spremljala kardinala Casaroli in Gantin, je na ženevskem letališču sprejel predsednik švicarske konfederacije Fritz Honneger.

Sv. oče je že lani prejel vabilo od »Bureau international du travail« (Mednarodni urad za delo), da se konference udeleži, pa mu je bilo to zaradi atentata na trgu sv. Petra onemogočeno.

Dve uri po svojem prihodu v Ženevo je sv. oče v francosčini spregovoril 1.800 udeležencem konference, ki so se zbrali v Palači narodov tako iz zahodnih kot vzhodnih držav. Lani je bil med njimi tudi voditelj poljskega neodvisnega sindikata Solidarnost Lech Walesa, letos pa so bili prisotni zgolj predstavniki poljskih uradnih sindikatov.

Osrednja misel papeževga govora je bila posvečena solidarnosti, tj. vzajemnosti med ljudmi. Svoj govor je naslonil na misli, ki jih je že lani pred atentatom pripravil, letos pa jih je še dopolnil v zvezi z žgočimi problemi, ki so se v mednarodnem življenju pojavili v zadnjem letu.

Vzajemnost je po papeževem mnenju pogoj za odpravo raznih kriz, ki pestijo svet. Sv. oče je tudi omenil naraščajočo brezposelnost, katere žrtev je zlasti mladina. Dejal je, da ga silno zaskrbljuje, da predvsem izobraženci ne najdejo prave zaposlitve, k čemur mnogo prispeva stalno spreminjanje sodobnih tehnologij.

V zadnjem delu svojega govora je papež spregovoril o sindikalnih svoboščinah. Ne da bi izrecno omenil poljski primer je bilo jasno razumeti, kaj je mislil, ko je poudaril pravico do sindikalnega združevanja izven nadzora državnih in vladnih organov: »Ne glede na razne ideologije in razne

politične sisteme,« je zaključil, »sem vama predlagal pot vzajemnosti, ki naj ureja družbene odnose, se pravi pot vzajemnosti v delavskem svetu. Zelimo, da bi vam ta vzajemnost služila kot kačipot med vašimi razpravami in v vaših medsebojnih odnosih.«

Vsi navzoči so papežev govor pozdravili z aplavzom, ki je trajal dobro minuto. Vsi brez izjeme so se tudi dvignili s sedežev in tako izrazili priznanje sv. očetu. Perujski minister za delo Alfonso Grados Bertorini, ki je predsedoval konferenci, se je v španščini sv. očetu zahvalil z besedami: »Ves svet ste pozvali k solidarnosti. Vsi smo soglasni, da je treba zavrniti nasilje in izkoriščanje človeka po človeku ter iskati pot pravičnim dogovorom.«

Popoldne je papež obiskal še dva mednarodna sedeža: proti mučenju in proti jedrski groznji. Na prvem sedežu je spregovoril predstavnikom mednarodnega Rdečega križa in oprl svoja izvajanja na ženevske dogovore, ki jamčijo celovitost osebe, človeških pravic in zaščito jetnikov, vojakom in političnim ujetnikom.

Na drugem sedežu pa je pred člani evropskega središča za jedrske raziskave ponovil, kar je dejal že v Hirošimi na Japonskem: »Treba je mobilizirati vest človeštva proti groznji z jedrskim orožjem, izobraženci pa morajo sprejeti moralni izziv za borbo proti vojni.«

■ Pri vходу na avtocesto Palermo-Trapani so člani sicilske mafije, ki se ukvarja s trgovino z mamili, streljali na avtomobil, v katerem so bili trije karabinjerji in zapornik Alfio Ferlito, star znanec policije in sodič ter povezan s sicilskim kriminalnim podzemljem. Ob napadu na vozilo so vsi štirje izgubili življenje, ubit pa je bil tudi šofer avtomobila.

Za Argentino dva nepozabna dneva

(Izvirno poročilo)

Vest, da bo sv. oče obiskal Argentino, je bila za tamkajšnje ljudstvo kakor blažilni balzam, ki pomirja pekočo rano. In ta rana je bila globoka: tisoče njenih sinov na bojnih poljanah, tisoče mater in žena v trepetu zanje, stotine zavrtih v bolečino nad njihovo smrtjo ali izginotjem.

Ob prihodu je papež kot običajno poljubil argentinsko zemljo. Prvi papež, ki je stopil na prostrano pampo, ki se začneja takoj za Buenos Airesom proti zahodu. Že po uvodnih besedah se je util dež. Dežnikov skoro ni bilo na razpolago. En dežnik je nihal med papežem in predsednikom Galtierijem, dokler se ni umiril nad papežovo glavo. Pred koncem papeževga nagovora je dež ponehal in zapihal je »pampero«, južni veter iz pampe, ki je začel gnati oblake proti severu.

Zad letišča Ezeiza do Plaza de Mayo v središču Buenos Airesa je 30 km poti. Ob vsaj avtocesti je stala nepretrgana množica ljudstva, ki je vzklikala papežu ter ga pozdravljala s papeškimi in argentinskimi zastavicami. Na prostrani avenijski »Nueve de Julio« (Deveti julij) je sv. oče stopil v posebno vozilo z neprobojnim steklom, ki ga je oskrbel argentinski avtomobilski klub in so mu Argentinci dali navzdevke »papamóvil«. Sv. oče je z vozila blagoslavljal in blagoslavljal. Še policisti so pozabili, da morajo držati zaščitni kordon. Tudi oni so mu vzklikali in se pobožno križali.

Ko je vstopil v buenosairesko stolnico, se je za nekaj časa odtegnil množicam, ki so napolnile prostrani Majski trg in mu neprestano vzklikale. Po srečanju s škofi, duhovniki, redovniki in redovnicami, ki je bilo v stolnici, so grenadirji na konjih pospremili papeža do vladne palače, kjer je imel krajši razgovor s člani vojaške vlade. Nato se je pokazal na balkonu in zbrano ljudstvo očetovsko pozdravil. Poldne je bilo že davno mimo, ko so papeža odpeljali na kosilo v apostolski nunciaturi.

PRI LUJANSKI MARIJI

Takoj po kosilu je bilo treba iti znova na pot, to pot v Luján (izg. Luhán), argentinske Brezje. Prvih 20 km je napravil po avenijski Rivadáviji v »papamóvilu«. Na višini km 14,5 v kraju Ramos Mejía, kjer živi močna slovenska skupina, so papeža z mogočnim vzklikanjem pozdravili tudi Slovenci.

V Morónu je sv. oče prestopil v vlak »papatrens«, ki ga je odpeljal v Luján. Ob vsej progi so stali ljudje, na postajah pa je bila povsod velika množica. Zaradi nje je vlak skozi postaje vozil bolj počasi.

Ko je izstopil na lujanski postaji, se je preselil na odprt osebni avtomobil. Na potu do bazilike ga je ljudstvo zasulo s cvetjem. Na trgu pred baziliko je papeža pričakovala milijonska množica. Mnogi so prišli že prejšnji večer, večina pa v jutranjih urah.

Pred veličastnim Marijinim svetiščem so postavili na visokem odru mogočen oltar. Sv. oče je skupaj z množico molil za mir, za padle na obeh straneh, za tiste, ki so v skrbeh za usodo svojih dragih in se borijo na daljnem argentinskem jugu.

NA ŠPANSKEM TRGU

Še isti večer se je začel polniti prostrani trg »3 de Febrero« (Tretji februar) v buenosaireski četrti Palermo, kjer so Španci, nekdanji kolonizatorji postavili spomenik Argentini. Tu so premnogi preživeli hladno vetrovno noč, da bi bili drugi dan čim bližje oltarju. S seboj so prinesli stole, spalne vreče, termosteklenice, polne vroče vode za neizogibni mate čaj. Mladina pa si je postavila šotore. Nekateri so zaspali, drugi pa so brenkali na kitare in prepevali vsi noč.

V soboto 10. junija, dve uri pred prihodom sv. očeta je bilo v parku že nad milijon ljudi. Vsi so prepevali, vsako toliko pa vzklikali papežu, Cerkvi, Kristusu in Argentini. Ton vsemu pa je dajala mladina. Videlo se je, da ji versko življenje ni tuje.

Poleg argentinskih in papeških zastav je bilo videti tudi dosti uruguayskih, čilskih, paraguayskih in brazilskih, pa tudi vseh drugih narodnosti, ki so našle svoj drugi dom v Argentini.

Malo pred enajsto uro so skoro neopazeno prišli na častno tribuno predstavniki oblasti. Papeža so spremljali kardinali in škofje iz vse Južne Amerike. Vzkliki »Juan Pablo, Juan Pablo« so neprestano prekinjali papežovo pridigo. Ta je dosegla svoj višek, ko se je sv. oče obrnil na mladino, naj kakor nekaj dni prej angleška moli in dela za mir.

Ne ve se, koliko navzočih je šlo k sv. obhajilu, ve se le, da je bilo posvečenih nad milijon hostij. Kdor se je znal prebiti v papežovo bližino, mu je uspelo sv. ob-

hajilo prejeti iz papeževih rok. Naj kot zanimivost povemo, da sta se morala predsednik Galtieri in njegova soproga zadovoljiti s sv. obhajilom iz rok navadnega duhovnika. Seveda se nista čutila prav nič prizadeta. Evharistija nas druži v eno samo telo, katerega glava je Kristus.

Nepozabna dneva papeževga bivanja v Argentini že spadata v zgodovino, v ušesih argentinskega ljudstva pa še vedno odzvanjajo njegove tople besede, ki pozivajo k miru, v srca pa prinašajo moč in tolažbo za težke ure, ki jih mora narod sedaj prestatati.

I. H.

Kamenčki

Kaj je krivo?

Prihajajo zaskrbljujoče novice, da bo v prihodnjem šolskem letu manj otrok v slovenskih otroških vrtcih in v prvih razredih osnovne šole. Kaj je krivo? Negativen demografski dejavnik. To se pravi, da je vedno manj otrok. To se pravi, da...

Ali ni vsega tega kriva v veliki meri reklama za razporoko, skupno življenje brez zakonske vezi, splav, uporaba raznih protispočetnih sredstev, zgolj civilni zakon, skrb za brezskrbno življenje, premajhen čut odgovornosti pred družbo in narodom? Res gre sicer za osebne zadeve, ki pa imajo težke posledice za naše narodno življenje. Veliki narodi si morda v imenu svobode marsikaj lahko dovolijo, a mi smo obsodeni, da bomo zaradi take svobode zatonili.

Gradimo si lastno bodočnost in ne te kajmo za drugimi, zlasti za tistimi, ki jih naš »zaton« prav nič ne skrbi ali celo imajo ves interes na njem.

+ Duhovnik Rino Markič

Pokojni Rino Markič kot novomašnik s števerjanskimi pevci in pevkami

Kozica je vas v Slovenski Benečiji, občina Grmek. V tej vasi se je v ponedeljek 21. junija zbrala zelo velika množica, da skupaj z nadškofom A. Battistijem in številnimi duhovniki pospremi k zadnjemu počitku domačeka župnika g. Rina Markiča. Na vernike in tudi na sobrate je naredila velik vtis njegova nenadna smrt, saj je učakal komaj 42 let. Umril je v bolnišnici.

Pokojni g. Markič je bil doma iz Oblice, župnija v Benečiji. Bil je torej sin domače beneške zemlje. Po kratki službi v Furlaniji je prišel za kaplana v Ljesah. Tu je kmalu ustanovil pevski zbor »Rečans«, ki še danes poje. Toda naletel je na hude težave, posebno pri nekaterih domačinih. Zato je zaprosil za premestitev v bližnjo župnijo Kozico.

Pogrebno mašo je imel nadškof Alfredo Battisti ob navzočnosti še drugih dveh škofov in ob somaševanju številnih duhovnikov, tudi iz Slovenije. Med mašo se je nadškof spomnil pokojnega g. Markiča in posebej omenil njegov boječi in tihi značaj, ki ni bil ustvarjen za boje v Benečiji. Spomnil se je tudi njegovega dela, da se ohrani ne samo vernost, temveč tudi pristni značaj beneških ljudi in njih lepe tradicije. Saj je bilo temu posvečeno tudi Markičevo prizadevanje za ubrano petje.

Cerkev je bila odločno premajhna za tako veliko število udeležencev. Med mašo je bilo ljudsko latinsko petje, le pri obhajilu in po maši se je oglasil števerjanski cerkveni pevski zbor. Števerjanski pevci so prišli na pogreb g. Markiča tudi zato, ker so mu peli ob novi maši. »Ker smo mu peli ob novi maši, mu želimo peti tudi ob pogrebu,« so sklenili preteklo nedeljo. Zbor ni bil polnoštevilen, vendar

Priložnostna brošura o Petru Butkoviču-Domnu

Ob poimenovanju osnovne šole v Sovodnjah je pripravljajni odbor izdal priložnostno brošuro, ki jo je uredil Vlado Klemše, vsebino pa sta prispevala Marijan Breclj iz Nove Gorice in Vlado Klemše sam.

M. Breclj je napisal članek o Petru Butkoviču-Domnu. Članek je vsestransko izčrpen, tako da bo težko še kaj dodati k delu in osebnosti Petra Butkoviča. O vestnosti avtorja priča nadvse bogata bibliografija na koncu članka. Vidi se, da je Marijan Breclj pregledal vse, kar je župnik Butkovič napisal in objavil. Iz pregleda je razbrati, da je Peter Butkovič objavil 44 pesmi, 30 sestavkov v prozi, prevedel 28 raznih povesti, člankov in knjig nabožne vsebine. Prevajal je iz desetih jezikov. Napisal je štiri izvorna dela v prozi. Kot publicist je v raznih revijah in časopisih objavil 34 člankov različne vsebine.

Poleg tega je bil tudi umetnik risar, ki je s svojimi risbami krasil revije Mladiko, Mladost, Naš čolnič, Rast, Koledarje Goriške Mohorjeve družbe, Jaselce in Strica Janeza bukvice, ki so izhajale za otroke, potem ko je fašizem odpravil šolski pouk v slovenščini. Risal je še za Pastirčka, za Pratikto, Družino. Mislim, da ni bilo na Goriškem katoliške publikacije, da bi Domen pri njej ne bil sodeloval vsaj z ugankami. Kajti to je njegovo najbolj specifično udejstvovanje.

Spominjam se, da sem že kot otrok poznal ime Domen, ker je stalo zapisano ob ugankah v Jaselcah in v Bukvicah. Prav tako so ga poznali bralci Mentorja, Mladike, Našega čolniča in koledarjev GMD kot ugankarja, bolj kot pisca in pesnika. »Domen« je sploh bil sinonim za

sestavljajca ugank. Ko smo hodili k Petru Butkoviču v Sovodnje, smo hodili k ugankarju, kakor tisti, ki so v onih letih hodili v Kromberk k Vinku Vodopivcu-komponistu. Reči smem, da je šele razprava M. Breclja odkrila Petra Butkoviča z drugih plati kulturnega ustvarjanja, namreč kot pesnika, pisatelja in prevajalca.

Poleg tega je v Brecljevi razpravi orisana še življenjska pot Petra Butkoviča. To je bila pot revnega slovenskega dijakca, ki iz vasi pride v mesto, se tu otepa z revščino, pri tem pa kljub vsemu živo zasleduje javno kulturno in politično življenje na Primorskem pred prvo svetovno vojno in se tudi sam literarno udejstvuje s pesmi, povesti in predavanji. Kot številni drugi dijaki po maturi stopi v bogoslovje, deloma tudi zato, da ustreže materi.

Kot duhovnik je potem Peter Butkovič služboval kot kaplan v Kamnjah na Vipavskem, nato med prvo svetovno vojno na Lokvah sredi Trnovskega gozda, se po vojni preselil v Zgonik na Krasu, kjer je ostal osem let (1922-30), dokler ni po smrti sovodenjskega župnika Angela Carga prišel za vikarja v rodno vas Sovodnje. Navada ni bila, da bi duhovnik prišel za dušnega pastirja v rodno vas, pri Butkoviču je nadškof Sedej naredil izjemo. V Sovodnjah je deloval do smrti 27. februarja 1953.

Kolikor sem osebno poznal Petra Butkoviča in kolikor sem spoznal ob kratkem upravljanju Sovodnj po smrti njegovega naslednika Vladka Komaca, se je Peter Butkovič domačinom posebno priljubil iz naslednjih razlogov:

1. Ker se ni vmešaval v politično dogajanje ne pred vojno ne med vojno ne po njej. Sovodenji pa najrajši vidijo, da jih pustiš na miru.

2. Ker je z vso ljubeznijo skrbel za lepoto domače cerkve in za lepoto liturgije. Pri tem mu ni bilo žal ne truda ne denarja.

3. Ker se je med zadnjo vojno z vsemi močmi zavzel za domačo vas, da je niso Nemci požgali, kot se je npr. zgodilo Mirnu. Vaščani so mu bili zato hvaležni in ga tudi po smrti niso pozabili.

Prof. Marija Češut je v govoru ob poimenovanju šole omenila še njegovo zavzetost za šolo in slovensko kulturo.

Danes bi rekli, da je bil »ljudski« duhovnik in zlahkem pomenu besede, duhovnik, ki je s svojim ljudstvom živel, trpel, se žrtvoval in zanj molil. Zaradi tega je res prav, da so se s poimenovanjem domače šole po Petru Butkoviču-Domnu Sovodnje oddolžile spominu velikega moža našega kraja, spominu in delu, ki ga je posvetil svojim ljudem, kot je dejala Marija Češut.

V drugem delu brošure, ki je znatno krajši, Vlado Klemše piše o osnovni šoli v Sovodnjah. Njen nastanek se ne da točno določiti, je pa podoben drugim šolam, namreč da so bili prvi učitelji domači duhovniki, šele pozneje je avstrijska vlada imenovala laične učitelje. Toda to je bilo šele v osemdesetih letih prejšnjega stoletja. Prvi znani učitelj laik je Ivan Benko iz leta 1894, ki pa je imel v razredu že 141 učencev. Zato je gotovo šola obstajala že dolgo prej.

V Klemšetovem članku je tudi podano število krščenih otrok v Sovodnjah od leta 1784 dalje. Škoda, da ni navedel podatkov tudi za dela po zadnji vojni, da bi lahko primerjali, kako je padla rodnost v zadnjih letih. Prav ta pojav padanja rojstev je vznemirljiv, ker se bo po tej poti zgodilo, da bomo imeli šole, nove šole, toda brez otrok.

Kazimir Humar

Tisk v srbski pravoslavni Cerкви

»Pravoslavni misijonar« piše v drugi letošnji številki, da izhaja v 38.000 izvodih in je tako najbolj razširjen list med srbskimi pravoslavci. Izhaja vsaka dva meseca. »Pravoslavje« je štirinajstnevnik in ga izdaja srbska patriaršija v 22.000 izvodih. »Svetosavsko zvonice« je list, ki je namenjen otrokom. Izhaja vsaka dva meseca v 15.000 izvodih. »Glasnik« je nekakšen uradni list srbske pravoslavne Cerkve, izhaja pa vsak mesec v 3.000 izvodih. Strokovna teološka lista sta še »Teološki pogledi«, ki izide vsake tri mesece v 1.200 izvodih in »Bogoslovje« v 1.000 izvodih dvakrat letno. Ti časopisi so namenjeni celotni srbski pravoslavni Cerкви.

Posamezne škofije (eparhije) pa imajo še svoje liste. »Glas eparhije niške« izide vsake tri mesece v 1.000 izvodih. »Glas sv.

K. H.

OD TEDNA DO TEDNA

■ V New Yorku se je italijanski zunanji minister Colombo sestal z ameriškim državnim tajnikom Haigom. Obravnavala sta vprašanja Malvinskega otočja, Libanona in razorožitve. Glede Malvinov sta se strinjala, da je treba najti rešitev, ki bo približala Argentino Evropi in ZDA, glede Libanona pa sta bila mnenja, da je treba te državi zagotoviti neodvisnost, vsem državam na območju Bližnjega vzhoda pa varne meje.

■ V rimski občini je prišlo do politične krize. Najprej so odstopili socialistični odborniki, kar je prisililo komunističnega župana Vetereja, da je tudi on odstopil skupaj s komunističnimi člani odbora. Seveda bo preteklo nekaj časa, da pride do sestave novega odbora.

■ Pod obokom mosta Blackfiars čez reko Temzo v Londonu so našli obešenega na cevi železnega ogrodja italijanskega bančnika Roberta Calvija, ki je v petek 11. junija brez sledu izginil iz svojega stanovanja v Rimu. Verjetno se je hotel izogniti prizivni razpravi pred milanskim sodiščem, kjer je že bil obsojen na 4 leta zaporne kazni in 15 milijard globe zaradi nedovoljene iznosa valute. Calvija je tudi čakal proces zaradi soudeležbe pri tajni framasonski loži P-2.

■ Ko se je vračala iz Romunije je 40-letna nemška teroristka Margot Crista Fröhlich iz Hannovera na rimskem letališču padla v oči policijskim agentom, ki so ji preiskali kovček in našli v njem tri kile in pol močnega razstreliva »T4«. To razstrelivo so uporabili atentatorji pred časom na bolonjski postaji, kjer je bilo kar 82 žrtev. Seveda je bilo s tem potovanje za nemško teroristko zaključeno, sama pa se je razglasila za politično jetnico.

■ Za novega predsednika komisije za revizijo kodeksa cerkvenega prava, ki jo je vodil letos umrl kardinal Felice, je sveti oče imenoval 59-letnega kurijskega nadškofa Rosaria Lara, ki je doma iz Venezuele. Do sedaj je bil tajnik te komisije.

■ Princesa Diana, žena britanskega prestolonaslednika Charlesa je v starosti 21 let v londonski bolnišnici St. Mary rodila sina, kar je britanska javnost sprejela z neprikrito radostjo.

■ Predsednik grške katoliške škofovske konference nadškof Antonios Varthalitis je naslovil na Združene narode, Egs, Evropski parlament, posamezne škofovske konference in turško vlado poslanico, v kateri zahteva, da se razčisti izginotje grških in grško-ciprskih ujetnikov, o katerih ni več sledu, odkar so leta 1974 turške čete zasedle severovzhodni del Cipra. Medtem, ko se o argentinskih »desaparecidos« stalno piše, se teh izginulih do sedaj ni še nihče spomnil, kar kaže na brezbržnost svetovne javnosti do takih pojavov.

■ Na generalnem zasedanju skupščine Združenih narodov v New Yorku je severnoameriški predsednik Reagan dejal na račun Sovjetske zveze: »Danes potrebujemo nekaj več kot navadne besede, več kot prazne obljube, preden lahko gremo na pot resničnega nadzorstva nad oboroževanjem. Pozivamo Sovjetsko zvezo, da se nam pridruži s tem, da posreduje svetu resnična poročila o izdatkih, namenjenih za oborožene sile.«

■ Izraelski ministrski predsednik Begin se je v Washingtonu poleg s Haigom sestal tudi s predsednikom Reaganom. Slednji ni zahteval od Begina takojšnjega umika izraelskih sil z libanonskega ozemlja, pač pa je izrazil svoje nasprotovanje, da bi Izraelci zasedli prestolnico Bejrut. Reagan je tudi želel vedeti, kakšno je stališče izraelske vlade do libanonske krize in kdaj misli le-ta umakniti svoje čete iz te države.

★

■ V Argentini je vojaška vlada odstavila generala Galtierija, ki naj bi bil odgovoren za neuspešno vojaško akcijo na Malvinah. Na Plaza de Mayo pred vladno palačo pa je prišlo do demonstracij, v katerih so udeleženci izrazili svojo nevoljo zaradi neuspene argentinske orožja zoper Vel. Britanijo in zahtevali nadaljevanje boja. V Argentini se govori le o začasnih prekinitvi spopadov, ne pa o koncu spopada ali argentinski vdaji.

Zaključna šolska prireditev na Plešivem

V četrtek 10. junija zvečer je bila na Plešivem zaključna prireditev tamkajšnje osnovne šole. Izvedli so jo plešivski osnovnošolci, ki jih je sicer samo 12, a so nas s svojim prisrčnim izvirnim nastopom res prijetno presenetili. Pripravili sta jih učiteljici Lidija Jarc in Loredana Alt.

Veliko šolsko dvorišče je bilo popolnoma zasedeno. Prišli so starši, vaščani, gostje in prijatelji otrok. Vabilu se je z veseljem odzval tudi gospod ravnatelj.

Sporod se je pričel z recitacijami sodobnih slovenskih pesnikov. Nato so se predstavili učenci višjih razredov s dvema kratkima šaljivkama: »Zelena solata in slak korenjak« ter »Kobilica prometna-milica in Dirkalni polj«.

Sledila je predaja ključev. Učenci 5. razreda se poslavljajo od osnovne šole, zato predajo šolski ključ učenkama 4. razreda. Ob tej priložnosti jima napravijo pravi proces. Tako se prikažeta pred zbranim občinstvom obe obtoženki v črtastih oblekah in tesno zvezani. Sodišče pa sestavljajo sodnik, javni tožilec ter odvetnica obeh obtoženk. Ze sam pogled na nastopajoče je prisotne vabil k smehu. Predstavili so se oblečeni v črnih oblekah, z odvetniškim klobukom, skušnjahin las in v smešno prevelikih čevljih. Sodnik je spraševal, javni tožilec je govoril ostro proti obtoženkam, odvetnica pa ju je zavzeto branila. Končno se je proces zaključil z oprostitvijo obeh obtoženk in z izročitvijo šolskega ključa, ki sta ga prejeli. Občinstvo je prizadevne igrance nagradilo s dolгим aplavzom.

Sledil je telovadni nastop, pri katerem so sodelovali vsi gojenci šole. Ob zvokih koračnic so učenci prikazali strumno koračanje in druge telovadne točke.

Nato se je predstavil še moški pevski zbor Krmin-Plešivo. Pod vodstvom Zdravka Klanjščka je zapel vrsto vedno lepih slovenskih pesmi.

Ob koncu so se spet predstavili osnovnošolci, tokrat oblečeni v rumenkaste ve-sele račke. Zaplesali so znani in priljubljeni rački ples »Kva-kva«. Otroci so se v vlogah račk kar znašli, saj so se živahno zibali in rajali ob zvokih te glasbe. Navzoči so jih nagradili z navdušenim ploskanjem.

Sem pa tja si ujel take pripombe: »Samo dvanaest otrok je, pa ti pripravijo tako bogat, zahteven in predvsem prijeten ter izviran program. Res pridni! Tako prireditev bi morali še kje ponoviti. Res so nas vse presenetili, ker nismo pričakovali takega nastopa.«

Naj gre pohvala in priznanje učencem, zlasti pa obema učiteljicama, ki sta prireditev pripravili. Lidija Jarc je zraven sestavila primerno besedilo za posamezne prizore.

Plešivske mame so nato vse udeležence povabile k bogato obloženim mizam, slovenska pesem pa se je s šolskega dvorišča razlegala še pozno v noč.

V to pristno slovensko veselje pa je vendarle kanila kapljica pelina. Koliko je še slovenskih staršev, ki pošiljajo svoje otroke v neslovensko šolo! Ali ne vedo, da prikrajšajo otroke za znanje materinega jezika? Kaj še vedno zmotno mislijo, da se bodo v italijanski šoli »več naučili«? Naj jim bo tale zapis v premislek med poletjem, da bodo v jeseni poslali vse svoje otroke v naše slovenske šole! - S.ič

Koncert zboru »Lojze Bratuž« na Mirenskem Gradu

Mesec junij je gotovo zelo bogat na kulturnih in umetniških manifestacijah. Prirejajo se koncerti po gradovih in po cerkvah, poleg seveda že ustaljenih oblik kulturnega delovanja. In prav v tak niz koncertov (čeprav ne organiziran od katere uradne ustanove) se uvršča nedeljski koncert, ki ga je priredil goriški mešani zbor »Lojze Bratuž« na Mirenskem Gradu. Bogato opremljena in mogočna cerkev, ki ji kar pristojno grajsko ime, lepo osvetljena in skoraj boleče ožarjena od slikovitega Kraljevega križevga pota, je bila razkošen naravni okvir temu zborovskemu koncertu. Znano je, da je tudi zadnji večji koncert v mesecu maju goriški zbor podal v takem podobnem, morda zgodovinsko še znamenitejšem okviru, v milanskem samostanskem središču S. Maurizio.

Ne bomo se tu spuščali v posamezne točke koncertnega programa. Radi bi le podčrtali nekaj vtisov. Iz vsega je predvsem dihala neka splošna muzikalna im-postacija, ki daje goriškemu zboru pod markantno dirigentsko taktirko Stanka Jericija lasten pečat. Ljubezen do izbrane glasbe, do resnega in študijskega dela, do disciplinirane tehnike, do poglobljene interpretacije, ki zaživijo v glasovno dobro obarvanem vokalnem telesu. To pride do izraza tudi če so kje zasedbe morda manj

številne ali izrazite. V prostranem mirenskem svetišču je vsekakor pesem goriških pevk in pevcev zazvenela zelo široko in sakralno in to ne samo v izrazito nabožnih, ampak tudi v drugih skladbah.

Prvi del — polifonija od Da Victorie in Scarlattija do Gallusa. Melodije in harmonije so se pretakale pod oboki in se spajale v celoto skladateljevega duhovnega sporočila. Svoj čas sodobne glasbene govornice z včasih drznimi prijemi so pokazale skladbe v drugem delu koncerta: od Tomca do Zeleznika do še posebej samega Jericija, katerega smo lahko zajeli nove ustvarjalne razsežnosti v znamenju izrazito sodobne muzikalne prodornosti.

Predelane slovenske narodne pesmi v tretjem koncertnem delu so mehko in odpočljivo zazvenele, spet v priredbah predvsem domačih avtorjev (med njimi Jericijo, Vrabcem in Cigan).

Nedeljski grajski koncert se je zaključil v poeziji poletne noči, ko so se zadnji zborovski zvoki spajali z dahom prijetne zunanje miline in ko so svetlikajoče kresnice pozdravljale vse naokrog nad tokom mirne Vipave naproti od daleč lesketajoči se Gorici... a b

Doberdob

Zaključni nastop glasbene šole. V soboto 12. junija zvečer so nam tudi letos učenci glasbene šole pripravili prijeten večer v župnijski dvorani. Pokazali so nam, kaj so se naučili v tem letu, ki je že deveto, odkar smo začeli z glasbenim poukom. Šolo so vodili prof. Lojzka Peršič, Vlasta Vižintin in Hilarij Lavrenčič. Za ves trud in ljubezen, s katero so vse leto spremljali naše otroke, se jim starši ponovno najlepše zahvaljujejo.

Na prireditvi so se zvrstili skoraj vsi gojenci, ki so šolo obiskovali. Večina teh se je vadila na klavirju, dva pa na harmoniko. Prvi so nastopili tisti, ki so komaj stopili v svet glasbe in not, zato so bili še nekoliko boječji in negotovi, a zato otroško prisrčni. Njim so sledili starejši gojenci, ki so se predstavili z zahtevnejšimi skladbami. Vmes pa so skupno nastopili najmlajši gojenci, ki se pri pouku teorije ukvarjajo tudi z Orff instrumenti in nam zaigrali nekaj mladinskih skladb.

Številni gostje, med njimi največ starši in prijatelji, so izvajalce in njih učitelje večkrat nagradili s ploskanjem.

Hilarij Lavrenčič je diplomiral iz klavirja

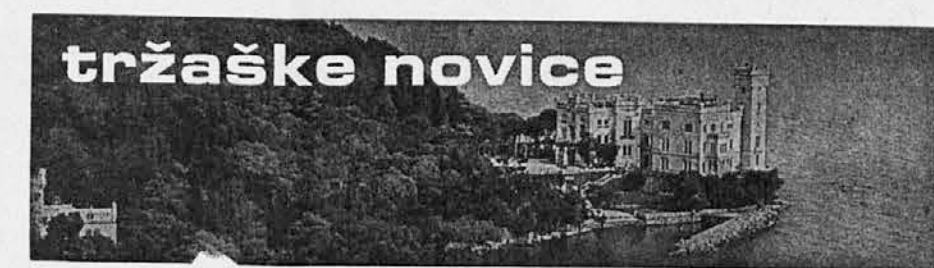
Hilarij Lavrenčič ob klavirju

Naglo se je v četrtek 17. junija popoldne raznesla po vasi novica, da je Hilarij dopoldne s prav dobrim uspehom opravil diplomski izpit iz klavirja na konservatoriju v Vidmu.

Z veseljem smo sprejeli to novico zlasti vsi njegovi prijatelji iz vrst 3. skavtske čete, cerkvenega pevskega zboru in društva »Hrast« ter učenci glasbene šole v Doberdolu, ki smo ga s simpatijo spremljali vsa leta njegovega študija.

Hilarij je letos januarja izpolnil 20 let. Lani je maturiral na slovenskem klasičnem liceju v Gorici ter se vpisal na tržaško univerzo. Veselje do glasbe in prvi pouk mu je dal doma že oče, ki je organist in pevodvaja. S šolskim letom 1972-73 je začel študij klavirja na goriški glasbeni šoli Città di Gorizia pod vodstvom prof. A. Tomasellija. Nadaljeval ga je s prof. E. Lipizer in diplomiral na videmskem konservatoriju J. Tomadini 17. junija letos. Vmes je tudi obiskoval tri leta (1976-78) orgelski tečaj v Gorici pod vodstvom prof. H. Berganta.

Klavir in glasbeno teorijo poučuje že dve leti na glasbeni šoli v Doberdolu, eno leto pa v Jamljah. Na goriški glasbeni šoli

tržaške novice

Letošnja Cirilmetodova nedelja na Vejni

Bliža se praznik solunskih bratov sv. Cirila in Metoda, ki se v slovenski Cerkvi obhaja vsako leto 5. julija. Temu sledi Cirilmetodova nedelja, ki bo letos 11. julija, ko se tudi obhaja god sv. Benedikta, zavetnika Evrope skupaj s slovanskima apostoloma Cirilom in Metodom.

Ta letošnja slovesnost dobiva še poseben značaj, ker se naš narod spominja 120-letnice smrti svetniškega škofa A. M. Slomška, ki je tudi ustanovitelj prve ekumenske bratovščine na Slovenskem in morda tudi v Evropi: Bratovščine sv. Cirila in Metoda, ki je bila po Apostolskem sedcu potrjena leta 1852. Torej spet važen jubilej.

Da bomo vse to tudi na Tržaškem bolj dostojno proslavili, bo letos med nami beograjski nadškof Alojzij Turk, ki prihaja tako rekoč od Vzhoda, iz dežele, ki sta jo prehodila že solunska brata na poti na Zahod in nato še njeni učenci na poti v južno-slovanske pokrajine. Prinesel nam bo nekaj krščanskega Vzhoda, sredi katerega že skoraj pol stoletja vrši svoje ekumensko poslanstvo.

Z beograjskim nadškofom bosta somarševala tudi dva naša srebrnomašnika, da se tudi na ta način poudari važnost duhovniškega poslanstva, ki se nepretrgoma odvija že od apostolskih časov. Zal pa so letošnji novomašniki bolj redki, zato jih bosta zamenjala p. Bogomir Srebot, kapucin iz Trsta in prof. Črnilogar iz Podrage na Vipavskem, ki bosta oba v naši sredi obhajala svoj srebrnomašniški jubilej.

Slovesnost se bo pričela, kakor vsako leto, ob 17.30 v Marijinem svetišču na Vejni ter se nadaljevala in zaključila ob oltarju svetih bratov v spodnji cerkvi. Za primerno petje bo poskrbel okrepeljeni pevski zbor Novega sv. Antona v Trstu.

Ker smo v mednarodnem letu naših starejših ljudi, bi bilo zelo primerno, da omogočimo udeležbo tudi našim bolnim in prizadetim bratom in sestram. Zdravi romarji si lahko tudi letos izberejo krajšo pešpot skozi gozd z Opčin na Vejno

in tako potrdijo spokorniški značaj našega idealne duhovnega in kulturnega bratstva med narodi, ki so postali ideali celotne Cerkve.

Zato Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu prijazno vabi na to izredno praznovanje vse naše ljudi na Tržaškem in po Krasu.

Ssk na Tržaškem po zadnjih volitvah

Slovenska skupnost si v času po volitvah na razgovorih z ostalimi političnimi silami na Tržaškem prizadeva za take večine v krajevnih upravah, ki bodo zmogljive demokratično upravljati tržaško pokrajino in občino ter bodo podpirale zahteve slovenske narodnostne skupnosti v Italiji.

To izhaja iz poročila, ki ga je pokrajinski tajnik dr. Harej podal na zadnji seji pokrajinskega izvršnega odbora Ssk v Trstu. Stranka je že v sredo 16. junija na seji pokrajinskega sveta podrobno analizirala izide nedavnih upravnih volitev. Ssk je z zadovoljstvom vzela na znanje porast slovenske stranke v glasovih in odstotkih, kar priča o narodni in politični zavesti naših ljudi v času odgovornih odločitev za prihodnost Trsta in naše globalne zaščite. Volitve so pokazale, da delo izvoljenih predstavnikov Ssk, novi organizacijski napor celotne stranke in njenih sekcij in druge pobude najdejo odmev v naši javnosti, ki cenijo samostojno nastopanje. Izidi kažejo tudi, da se je letos precej mladih novih volivcev odločilo glasovati za znak lipove vejice in za slovenske liste.

Pokrajinski svet je analiziral tudi rezultate ostalih političnih strank in izglede bodočih uprav in možnih večin. Sklenil je, da v prvem obdobju razgovorov med strankami sprejme vabila na razgovore o programih in večinah z vsako stranko razen z misovci. Ssk pa bo pri razgovorih seveda ocenila najprej odnos sogovornikov do manjšinske zaščite in ukrepov, ki najbolj živo zadevajo našo skupnost.

SVETOKRISKA ŽUPNIJA

vabi vernike iz okoliških župnij na

TRADICIONALNO PROCESIJO SV. PETRA IN PAVLA

ki bo v nedeljo 27. junija. Ob 10. uri slovesna sv. maša, nato procesija sv. Rešnjega Telesa po vasi. Pri procesiji bo sodelovala domača godba.

Učni izidi na slovenskih licejih in učiteljskišču v Trstu

Klasični licej »P. Prešeren«:

4. razred gimnazije: 9 jih je izdelalo, 6 jih ima popravne izpite; 5. razred: 7 jih je izdelalo, 3 imajo popravne izpite; 1. razred liceja: 7 jih je izdelalo, 4 imajo popravne izpite, eden ni izdelal; 2. razred: 9 jih je izdelalo, dva imata popravne izpite, en dijak ni izdelal; 3. razred: vsi so bili pripuščeni k maturi.

Znanstveni licej »F. Prešeren«:

1.a razred: 9 jih je izdelalo, 6 jih ima popravne izpite, eden je ostal neocenjen; 1.b razred: 9 jih je izdelalo, 7 jih ima popravne izpite; 2.a razred: 9 jih je izdelalo, 7 jih ima popravne izpite; 2.b razred: 10 jih je izdelalo, 9 jih ima popravne izpite, eden ni izdelal; 3.a razred: 8 jih je izdelalo, 5 jih ima popravne izpite, 7 jih ni izdelalo; 3.b razred: 10 jih je izdelalo, 7 jih ima popravne izpite, eden ni izdelal; 4.a razred: 12 jih je izdelalo, 10 jih ima popravne izpite; 4.b razred: 5 jih ima popravne izpite, 1 ni izdelal, 1 je ostal neocenjen; 5.a in b razred: vsi so bili pripuščeni k zrelostnemu izpitu.

Učiteljskišče »A. M. Slomšek«:

1. razred: 18 jih je izdelalo, 11 jih ima popravne izpite; 2. razred: 12 jih je izdelalo, 6 jih ima popravne izpite, 4 niso izdelale; 3. razred: 13 jih je izdelalo, 6 jih ima popravne izpite; 4. razred: vsi so bili pripuščeni k maturi.

Šola za vzgojiteljice:

1. razred: 7 jih je izdelalo, ena ima popravni izpit, 4 niso izdelale; 2. razred: 3 so izdelale in 3 imajo popravne izpite; 3. razred: 13 jih je bilo pripuščenih k usposobljenostnemu izpitu, ena pa k didaktičnemu nastopu.

Voščilo

Verniki od Korošcev in iz Zavelj iskreno čestitajo p. Bogomiru Srebotu ob njegovi 25-letnici mašništva in mu želijo veliko božje pomoči v duhovniški službi.

Ekumensko potovanje

»Po poteh škofa Slomška«

Ob 120-letnici smrti škofa A. M. Slomška (1862-1982) se hočemo tudi na ta način spomniti njegovega življenja in dela za slovenski narod. Temu naj služi potovanje, ki nas bo spremljalo po vseh važnejših postojankah njegovega zemskega življenja: Poniška, Celje, Celovec, St. Andraž, Maribor. Potovanje bo nato dobilo izrazit ekumenski značaj v Prekmurju z obiskom slovenskih evangeličanskih skupnosti. Povezali in obiskali bomo torej vsaj tri slovenske pokrajine: Koroško, Stajersko in Prekmurje.

Potovanje bo predvidoma konec avgusta in bo trajalo šest dni, od ponedeljka do sobote. Bolj podroben spored javimo prihodnjic.

Kulturno društvo pri Sv. Jakobu v Trstu vabi ob desetletnici svojega delovanja na

PRIREDITEV

ki bo v nedeljo 27. junija ob 10.30 v društvenih prostorih, ul. Concordia 6, Trst.

IZ KANALSKE DOLINE

Slovenski kulturni praznik v Ukvah

Zaključna prireditev glasbene šole in tečaja slovensčine v Ukvah sta otipljiv dokaz, kaj se z dobro voljo in trdim delom doseže. Iz Ukev smo pred leti dobivali neljuba poročila, ko so se prizadevanjem domačega župnika Maria Gariupa in prof. S. Venosija zoperstavile tiste sile, ki niso hotele, da bi Ukkljani živeli po domačih navadah in šegah ter da bi se osveščali v svojem materinem jeziku. Ta praznik pa je dokazal, da se je nekaj globoko premaknilo in da so zmogale sile pameti, sožitja in dobre volje. To je pokazal tudi nastop občinskega odbornika za kulturo Edija Kravanje, ki je spregovoril in pozdravil tudi v slovenskem jeziku.

Izredno prisrčni nastop domačih skupin tako harmonikarjev, mladinske skupine, ki je prikazala kratko igrice, članov glasbene šole in folklorne skupine »Lepi Vrh« so navdušili domačine in prijatelje, ki so za to priložnost napolnili telovadnico ukljanske šole, ki naj bi bila v namenih nekaterih sredstev za uničenje slovenskega življa te vasi. Ljubezen do teh otrok in do našega slovenskega jezika in voljo, da se to delo nadaljuje je izrazil v svojem pozdravu župnik Mario Gariup, ki je s prof. Venosijem duša in bistvo tega velikega napore in uspešnega preporeda slovenskih ljudi Kanalske doline.

Kako velik pomen dajemo Slovenci temu delu in naporu, je pokazala prisotnost gostov iz zamejstva in Slovenije. Tako je Slovensko skupnost in Svet slovenskih organizacij zastopal Marjan Terpin, Narodni svet koroških Slovencev Janko Wakounig, ZSO s Koroške Filip Wieser, SKGZ Dušan Udovič in Viljem Černo. Vsi ti so na prireditvi tudi spregovorili in prinesli tople pozdrave in zahvalo svojih organizacij za opravljeno delo. Prisotni so bili še odlični gostje iz Slovenije, med njimi predstavnica SZDL Barbara Goričar. Poudariti gre še dejstvo, da so bili navzoči tudi vsi občinski svetovalci občine, kar je imelo tudi svoj pomen.

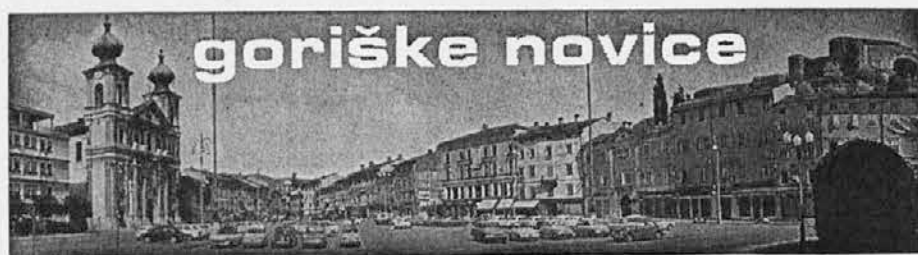
Prireditve so obogatili s svojim nastopom člani Glasbene matice iz Trsta, tamburaška skupina iz Hodiš na Koroškem in mešani mladinski pevski zbor gimnazije iz Maribora.

V atriju ukljanske šole je bila razstava ročnih del in šolskega pouka zlasti iz verouka. Človek si je tako lahko ustvaril popolno sliko velikega dela in uspehov, ki so jih dosegli tisti, ki se nesebično razdajajo za to slovensko skupnost, v prvi vrsti g. župnik Gariup in prof. Venosi. Brez dvoma moramo tem ljudem čestitati in se od njihovega zgleda veliko naučiti.

Matura na slovenski gimnaziji v Celovcu

Letos je bila matura od 14. do 17. junija, ki jo je polagalo 52 dijakov iz dveh osmih razredov. Od teh je zrelostni izpit uspešno prestalo 48 maturantov, osem z odliko. V 25-letnem obstoju gimnazije je to bila že dvajseta matura, iz gimnazije pa je do sedaj izšlo 700 absolventov in absolventk.

Na kongresu sovjetske mladinske komunistične organizacije Komsomol so delegati kritizirali miroljubna stremjenja sedanje sovjetske mladine, opozarjali pa so tudi na vedno večje zanimanje za vero in verska vprašanja. Voditelj te organizacije Boris Pastuhov je pozval delegate, naj si bolj prizadevajo prevzgojiti mladino v borbenem in protiverskem duhu.

goriške novice

Pobožnost prvih sobot v Gorici

V pripravo desetletnice slovenske duhovnije v Gorici, ki jo bomo obhajali ob prazniku Kristusa Kralja v jeseni z ljudskim misijonom in posvetitvijo Marijinemu Srcu, bomo opravili v goriškem mestu pobožnost prvih petih sobot kot je želela Mati božja v Fatimi. Pobožnost bomo imeli tam, kjer je vsako prvo soboto slovensko bogoslužje in sicer:

v kapeli Marijinih sester, Corso Italia 120 ob 6.30;

v stolnici ob 7. uri zjutraj;

v kapeli šolskih sester v ul. don Bosco 66 ob 18.30;

v cerkvi sv. Ivana ob 20. uri.

Verniki ste vabljeni k eni teh pobožnosti, da se duhovno pripravimo na dneve misijona in prosimo Marijo za varstvo nad našo duhovnijo.

MOŠKI ZBOR »MIRKO FILEJ« - GORICA

priredi

POČITNIŠKO ŠAGRO

v soboto 3. in nedeljo 4. julija na igrišču Katoliškega doma. V soboto bo igral ansambel »Lojze Hledec«, v nedeljo pa skupina »Souvenir«. Deloval bo dobro založen buffet. Oba dneva pričetek ob 20. uri.

Umril je g. Stefano Gimona

Goričani so dobro poznali duhovnika Stefana Gimona, saj je preživel v goriškem mestu skoro celo svoje duhovniško življenje od posvečenja dalje. Doma je bil iz Gradeža, kjer se je rodil leta 1913. Po novi maši leta 1937 je po krajšem službovanju v Furlaniji prišel v Gorico k Sv. Ignaciju za kaplana k župniku Carlu Picciulinu. Tu se je zelo uveljavil posebno s svojim delom z mladino. Bil je postrežljiv, prijazen, goreč. V maju 1945 ga je jugoslovanska vojaška oblast zalotila v nadškofijski palači skupaj z nadškofom Margottijem in z njim vred aretirala ter nato izgnala iz Gorice. Toda kmalu se je vrnil na svoje mesto pri Sv. Ignaciju.

Ko je leta 1954 umrl župnik Carlo Picciulin, je nekaj mesecev vodil župnijo kaplan Stefano Gimona. Naslednje leto ga je o veliki noči zadela delna kap. Ker je bil še mlad, je bolezen deloma premagal, toda ostal je invalid. Kljub temu je hodil v šolo, kjer so ga kot kateheta visoko cenili. Poleg tega je prevzel oskrbo podružne cerkve sv. Antona Novega. To cerkvico je povsem prenovil zunaj in znotraj, skrbel za redno službo božjo in prikladal vanjo veliko vernikov. Ljudje so zahajali tja k maši in k drugim pobožnostim, ker je v njej vladal red in točnost. Nadškof P. Cocolin ga je imenoval za častnega kanonika stolnega kapitlja.

Pred nekaj meseci ga je ponovno zadela možganska kap. Zadnje tedne je veliko trpel. Gospod ga je poklical k sebi v četrtek 17. junija. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Ignacija in jo je vodil msgr. L. Risits ob somaševanju kakih 40 duhovnikov, več drugih se je pa maše udeležilo. Tudi vernikov je bilo v cerkvi veliko. Znamenje, da je bil don Stefano Gimona res pri vseh priljubljen. Naj počiva v miru.

Sovodnje

Občinska seja. Bila je v ponedeljek 21. junija. Na njej je občinski svet najprej razpravljal o industrijsko-obrtniški coni v Rubijah (Malnišče). Sprožen je bil namreč razlastitveni postopek zemljišča v tem kraju. Že pred dobrim letom je občinski svet sklenil, da bo sprožil ta postopek, ako lastnik ne bo pristal na odkup zemljišča. Arhitekta Cej in Codelia pa sta dobila nalogo, da izdelata načrt za produktivne obrate. Dan je bil rok za izdelavo te dokumentacije, ki znaša 120 dni.

Nadalje je svet dosedanjemu geometru Kocjančiču podaljšal delovni rok do konca leta, da bo lahko še nekaj mesecev v pomoč novemu geometru.

Pri odobritvi stroškov za cestne znake se je eden svetovalcev večine vzdržal zaradi neprimerne, čeprav potrebne znaka na začetku vasi v Skrljah.

Tajno je občinski svet obravnaval zadevo, ki spada na socialno zdravstveno področje. Kasnejša debata je pokazala, kako zelo je potrebno, da občinska uprava izdela zadevni program. Svetovalec Branko Černic (SSk) je dejal, da bi ob obstoječih deželni in državnih zakonih ne smelo biti težko tak program pripraviti. Idealno bi bilo pri tem, da se ga izdelava v okviru vseh treh občinskih uprav na Goriškem. Istega mnenja je bil svetovalec večine Vil-

ko Fajt, ki je še poudaril, da je delovni program na zdravstvenem področju res nujen; pa naj se ga izdelava samostojno ali v okviru vseh treh občin, ker brez njega ni mogoče na tem področju pozitivno intervenirati. Podžupan je pojasnil, kakšne korake misli podvzeti občinska uprava glede tega vprašanja.

Pod točko »razno« je podžupan predstavil načrt novega odseka ceste, ki naj bi bila speljana od mosta v Rupji prek pečanskih njiv na cestno vozlišče v goriški industrijski coni. Po debati so svetovalci soglasno sprejeli resolucijo, ki jo je sestavil podžupan oz. odbor. Svetovalci zavirajo načrt ceste, ker nepopravljivo uničuje preostanek zemljiških površin na tem območju, ker bi nova cesta pomenila utesnjevalno pregrado pri bodočem urbanističnem razvoju občine in krajev, ker je nalozba spriči splošne gospodarske krize vredna premisleka, preden se izvede in ker bo nova železniška povezava med Kriminom in Zagrajem cesti odvzela večji delež tovora. Poleg tega pa se načrtuje tudi povezava med goriško železniško postajo in bodočim tovarnim postajališčem. Čemu torej še nova cesta? Z resolucijo je bila seznanjena tudi organizacija za varstvo narave.

Podžupan je še povedal, da je deželni nadzorni odbor odobril imena, po katerih bodo poimenovane ulice. Ta imena je občinski svet predložil letos v marcu.

Svetovalec Remo Devetak (SSk) je interveniral glede telovadnice in opozoril, da reka Soča ob velikih nalihv spreminja svoj tok. Župan pa je poleg zadevnih pojasnil poročal o vaških posvetih, ki se bodo nadaljevali jeseni, o načrtu greznic, ki ga je dežela odobrila, o preureditvi občinskih uradov ter najavil zaradi začetka del zaprtje ceste Rubije-Vrh, kar naj bi se zgodilo v torek 22. junija.

V župnijski cerkvi sv. Martina v Doberdolu

v četrtek 24. junija ob 20.30
Hilarij Lavrenčič

KLAVIRSKI RECITAL

(Chopin, Beethoven, Franck, Debussy)
Ob Hilarijevem diplomskem izpitu iz klavirja prirejajo koncert: župnija sv. Martina v Doberdolu, SKD Hrast - Doberdoli in Glasbena šola Doberdoli - Vabljeni!

Štandrež

Zaključni nastop glasbene šole. V četrtek 17. junija so gojenci štandreške glasbene šole pripravili v župnijski dvorani prijeten večer. Od 32 gojencev, ki so obiskovali glasbeni pouk v protekletem šolskem letu, jih je nastopilo 28. Po vrsti so igrali lepe melodije na klavirju, harmoniki in kitari ter pokazali poslušalcem, ki so napolnili dvorano, koljko so v tem letu pridobili v tej umetnosti. S harmoniko in kitaro so nastopili tudi v skupinah, kar je zelo popestrilo nastop. Za uvod je domači mladinski zbor pod vodstvom Elvire Chiabai triglasno zapel nekaj pesmi.

Poslušalci so skoro dve uri sledili izvajanju in so nastopajoče nagradili z navdušenim ploskanjem. Odobrovanja so bili deležni tudi glasbeni vzgojitelji, ki so ob koncu prireditve bili povabljeni na oder, da prejmejo šopke rož kot izraz hvalečnosti.

Naša glasbena šola je s tem dokazala, da je v vasi priljubljena in koristna za našo mladino ter da je prav, da svojo dejavnost še v prihodnosti nadaljuje.

Solski izidi na goriških slovenskih srednjih šolah

Nižja srednja šola »I. Trinko«:

1.a razred: izdelalo 17 učencev, 4 zavrjnjeni; 1.b razred: 18 izdelalo, 4 zavrjnjeni; 1.c razred: 17 izdelalo, 5 zavrjnjenih; 1.d razred: 17 izdelalo, 5 zavrjnjenih; 1.e razred: 19 izdelalo, 3 zavrjnjeni; 1.f razred: 20 izdelalo, 2 zavrjnjeni.

2.a razred: 16 izdelalo, 3 zavrjnjeni; 2.b razred: 20 izdelalo; 2.c razred: 16 izdelalo, 5 zavrjnjenih; 2.d razred: 16 izdelalo, 5 zavrjnjenih; 2.e razred: 15 izdelalo, 5 zavrjnjenih; 2.f razred: 22 izdelalo.

100 dijakov tretjih razredov je bilo pripuščenih k zaključnemu izpitu, šest pa jih bo tretji razred ponavljalo.

Trgovski zavod »I. Cankar«:

1.a razred: 10 izdelalo, 5 jih ima popravne izpite; 1.b razred: 8 jih je izdelalo, 5 jih ima popravne izpite, trije so bili zavrjnjeni.

2. razred: 12 dijakov je izdelalo, 7 jih ima popravne izpite.

3. razred: vseh 26 dijakov obeh razredov je bilo pripuščenih k zrelotnemu izpitu.

4. razred: izdelalo je vsem 8 dijakov.

5. razred: vseh 8 učencev je bilo pripuščenih k maturi.

Trgovski zavod »Ziga Zois«:

1. razred: 17 učencev je izdelalo, 6 dijakov ima popravne izpite, eden je bil zavrjnjen.

2. razred: 9 jih je izdelalo, 4 imajo popravne izpite, 2 sta bila zavrjnjena.

Tečaj za vrtnarice:

Vseh 8 dijakinj je bilo pripuščenih k usposobljenostnemu izpitu.

Učiteljšče »Simon Gregorčič«:

1. razred: 3 dijakinje so izdelale, dva dijaka imata popravni izpit; 2. razred: 7 jih je izdelalo, dva imata popravni izpit; 3. razred: 10 dijakinj je izdelalo, 4 dijakinje imajo popravni izpit; 4. razred: vseh 10 dijakov in dijakinj je bilo pripuščenih k maturi.

Klasična gimnazija in licej »P. Trubar«:

4. razred gimnazije: 9 jih je izdelalo, 3 imajo popravne izpite; 5. razred: 6 jih je izdelalo, 5 jih ima popravne izpite.

1. razred liceja: 8 jih je izdelalo, 2 imata popravne izpite, en dijak je bil zavrjnjen; 2. razred: 3 so izdelali, dva imata popravne izpite; 3. razred: vseh deset dijakov bo delalo zrelotni izpit.

Ne verujejo več, ker ne želijo verovati (Georges Bernanos).

Počitniške kolonije Slovenske Vincencijeve konference

Kot je že bilo javljeno, bo 5. julija odpotovala v Comeglians na letovanje v hribih prva skupina otrok in sicer večinski dečki; ta skupina se bo vrnila 29. julija (fisti dan bo odpotovala druga skupina - deklice). Otroci naj se zberejo v ponedeljek 5. julija ob 16.30 pred železniško postajo v Gorici. Vsi udeleženci morajo imeti izpolnjeno zdravniško skedo, ki jo dobijo vsako v svoji občini.

Se vedno so prosta mesta tako v prvi izmeni, zlasti pa v drugi izmeni od 29. julija do 22. avgusta; kdor bi še želel iti letovat, naj se zgleda v pristojnem uradu svoje občine (za Gorico v Ufficio assistenti sociali, gospa Prencis), ali pa naj se zgleda v pisarni Katoliškega glasa v Gorici, Placuta 18 (Riva Piazzutta 18), tel. 83177 vsak dan od 9. do 12. ure, razen ob sobotah. Informacije morejo dobiti tudi pri prof. Krannerju, ul. Favetti 24, tel. 86631.

OBVESTILA

Podpore za dijake višjih srednjih šol. Pokrajinska uprava obvešča dijake višjih srednjih šol, ki bivajo ali obiskujejo višje srednje šole v goriški pokrajini, da morejo dobiti podporo v denarju na podlagi deželnega zakona z dne 26. 5. 1980 št. 10. V ta namen morajo vložiti prošnjo na goriško pokrajinsko upravo najkasneje do 12. ure dne 30. junija t.l. Prošnjo je treba napisati na posebnih obrazcih, ki se dobijo na pokrajinski upravi, Gorica, Corso Italia 55. Podpore so namenjene dijakom, ki se morajo voziti v šolo ali so drugače močno obremenjeni, da lahko šolo obiskujejo.

Musica al Castello. Tak je skupen naslov glasbenim nastopom, ki se ta teden vršijo na goriškem gradu. Začetek je vsak večer ob 21.15. Prvi nastop je bil v nedeljo 20. junija, zadnji bo v nedeljo 27. junija. V petek 25. junija nastopi Trio Lorenz, v nedeljo pa goriški glasbeni ansambel ob sodelovanju J. Falouta in D. Brauničarja. Vstopnina 3.000 lir.

Srebrna maša. V nedeljo 27. junija ob 17. uri bo letošnji srebrnomašnik kapucin p. Bogomir Srebot daroval sv. mašo za slovenske vernike v kapucinski cerkvi na Montuzzi v Trstu. Udeležimo se te zahvalne maše v čim lepšem številu, tudi zato, da bomo skupaj prosili Gospoda žetve, naj pošlje novih delavcev v svoj vinograd.

Romanje na Monserrat in v Lurd. V ponedeljek 28. junija bosta odpeljala iz Trsta dva avtobusa skupno s 108 romarji. Avtobus št. 1 odpelje s trga Oberdan, št. 2 pa izpred cerkve v Rojanu, oba točno ob 5. uri zjutraj. Romarjem polagamo na srce točnost, zlasti še, ker morata biti avtobusa v genovskem pristanišču ob 10.30.

V občinski galeriji v Trstu, trg. Unità razstavlja od 2. do 9. julija slikar Robert Kozman. Odprtje razstave bo v petek 2. julija ob 18. uri. Urnik: od 10. do 13. in od 17. do 20. ure med tednom; v nedeljo od 10. do 13. ure.

Nova maša v Vipavskem križu. V nedeljo 4. julija bo v župni cerkvi v Vipavskem križu imel novo mašo Anton Rustja. Maša bo ob 10. uri po jugoslovanskem času.

SLOVENSKA TURISTIČNA AGENCIJA

»GOTOUR«

Gorica - Corso Italia 205 - Tel. (0481) 33019
Izleti, potovanja, oddihi v hribih in na morju, tudi v inozemstvu.

DAROVI

Za Katoliški glas: Olga Savli 5.000 lir.

Ob 20-letnici mamine smrti hči in sin iz Sovodenj za katoliški tisk 20.000; za kočjo sv. Jožefa v Zabnicah in za slovenske misijonarje po 10.000 lir.

Ob 20-letnici smrti prof. Mirka Fileja: Manica Čargo, Gorica za zbor »M. Filej«, za Katoliški glas, za Katoliški dom, za cerkev sv. Ivana v Gorici in za Pastirčka po 10.000 lir.

Za cerkev na Vrhu sv. Mihaela: Franc Devetak, Ronke v spomin svoje pred kratkim umrle žene Olge 20.000 lir.

Za cerkev v Doberdolu: Marija Lavrenčič vd. Ferletič 10.000; prvoobhajanci 125.000; N. N. ob prvem obhajilu otroka 50.000; N. N. 50.000; nekateri namesto cvetja 40.000; N. N. 10.000 lir.

Za cerkev v Nabržini: Petelin 5.000; Brumac 5.000; Gerli 10.000; N. N. 10.000; Giovanini 10.000; Savli 10.000; Ida Caharija 10.000; Caharija, Basovi 10.000; Caharija 5.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: N. N., Trst v spomin pokojnega dobrotnika 50.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: sorodniki Avgusta Colja 25.000 lir.

Namestvo cvetja na grob svaka Avgusta Colja daruje Marica Sirca, Mavhinje za kapelico v Cerovljah 30.000 in za lačne po svetu 10.000 lir.

N. N., Mavhinje: za lačne po svetu 20.000 in za kapelico v Cerovljah 10.000 lir.

N. N., Opčine: za opensko farno cerkev, za novo cerkev v Ankanaru, za cerkev v Novi Gorici in za misijon p. Kosa po 50.000 (skupaj 200.000) lir.

Za Marijanišče na Opčinah: N. N. 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Olga Piščanc v spomin na moža Marija 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Lidija in Slavko Sosič ob šteti obletnici smrti drugega strica in svaka Franca Sosiča 7.000; Zvonko in Miranda Kalin v spomin na Bernardo Borjan 15.000; Draga Malalan 10.000; N. N. po openski hranilnici 25.000; H. Z. v spomin na Aleksandro Brišček 5.000; N. N. italijanskega jezika 20.000; razni 23.000 lir.

V spomin msgr. L. Rozmana: Vera Sandalj in Zora Polojec vsaka po 40.000 lir za Katoliški glas.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija v spomin Stankota Ferfolja 20.000; N. Furlan 50.000 lir.

Kolegice in kolegi radia Trst ter osebje italijanskih sporedov darujejo v spomin Frančiške Bobek-Prelli za Skupnost Družina Opčine 153.000 in za Mladiko 153.000 lir.

Franč Kaluža, Trst: namesto cvetja na grob matere Frančiške za slovenske misijonarje 50.000, za kapelo bl. p. Leopolda pri Domju 20.000, za Slovensko pastoralno središče v Trstu 10.000 in za Katoliški glas 10.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: družina Semenič-Bet, Ricmanje ob obletnici smrti moža in očeta Petra 20.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: Stefanija Kaluža, Trst v spomin na pok. mamo Frančiško 10.000; nekaj žena iz Podlonjerja namesto cvetja na grob Frančiške Kaluža 42.000; Ivana Stanič, Trst 10.000; Ana Merola, Trst 5.000; N. N., Trst 20.000 lir.

Za Cerkev v tiski: Peter iz Medjugorja 15.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Eda Milič v spomin na Andreja Lenassi 10.000; Marija Kralj namesto cvetja na grob msgr. L. Rozmana 10.000 lir.

Za misijone: Pavla Ghezzi-Rijavec 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Spored od 27. junija do 3. julija 1982

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu.-10.30 Nediški zvon. 11.00 Mladinski oder: »Piši - briši!«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Na goriškem valu. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Almanah: Arhitektura in arheologija v luči njanovejših odkritij. 9.30 Alternativna kozmetika. 10.10 Koncert. 11.30 Beležka. 12.00 Kulturni dogodki; kako ti je ime? 13.20 Beseda in pesem. 14.10 Kotiček za mlade filateliste. 14.30 Oskar Davičo: »Pesem«. 15.00 Glasbeni ping-pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Računalnik v službi človeka.

Torek: 8.10 Dogajanja iz polpretekle dobe. 9.30 Ali ste že prebrali? 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Kulturno pismo; beležka. 14.10 »Najlepše bajke za najmlajše«. 14.30 Pesmi brez besed. 14.55 Naš jezik. 15.00 Glasbeni magazin. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Mirko Mahnič: »Arhitekt Jože Plečnik«.

Sreda: 8.10 Slovensko planinstvo na Tržaškem. 9.30 Alternativna kozmetika. 10.10 Koncert. 11.30 Literarni listi. 12.00 Pod Matajurjan; beležka. 13.20 Moški zbor »Andrej Paglavec« iz Podgore. 14.10 »Pojte, pojte, drobne ptice!« 14.30 Oskar Davičo: »Pesem«. 15.00 Ameriški gledališki muzikal. 16.00 12 let strategije napetosti v Italiji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Pesniki so čudenje sveta. 18.40 Iz beležnice Viljema Černa.

Četrtek: 8.10 Doma in na tujem. 9.30 Pravica do pokojnine in socialnega varstva. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi; beležka 14.10 Otroški kotiček: »Vrata, ki škripljejo«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Jugoslovajalci. 16.00 Domači obrazi. 16.35 Južno-ameriški motivi. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtkova srečanja. 18.30 Sodobne slovenske novele.

Petek: 8.10 Družba sv. Mohorja. 9.30 Stilno pohištvo. 10.10 Koncert. 11.30 Literarni listi. 12.00 Na goriškem valu; beležka. 13.20 Četrtkova srečanja. 14.10 Otroški kotiček. 14.30 O. Davičo: »Pesem«. 15.00 Film in filmska glasba. 16.00 A. Rebula: »Zeleno izgnanstvo«. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje v Lesi (Kozana, Bilje, Vipava, Šempeter, Kobarid, Vrh). 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Kako ti je ime?

Sobota: 8.10 Mali leksikon telesne kulture. 9.30 Onkraj zvezd. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Glasnik Kanalske doline; beležka. 14.10 Mladi pisci. 14.30 Poslušali boste. 14.55 Naš jezik. 15.30 Dijaška tribuna. 17.10 Primorska poje v Lesi (Bilje, Sedej iz Steverjana, Tržaški oktet, Nova Gorica, V. Vodopivec iz Ljubljane). 18.00 L. Chiabudini: »Beneški kabaret«. 18.45 Vera in naš čas.

25. 6. 1981 — 25. 6. 1982

Ob prvi obletnici smrti predrage in nepozabne mlade vnukinje

MAURE BUSA

se je z ljubeznijo spominjala

nona Marta Pintar

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA Korzo Verdi, 51

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI